

Sommaren 2008.

Det vart en tidig start på den här säsongen – vintern har varit snöfattig så vi hämtade hem bilen redan i mitten på mars.

Men visst vart det ett och annat bakslag, när vi vaknade på annandag påsk
Var bilen snötäckt och natten hade varit riktigt kall.
Men vi njöt ändå av långa sköna promenader och sol.

I början av Juni hade matte och husse fått för sig att cykla 7 mil i en tävling som heter Orsa sjöarna runt, (tur att man som hund inte behöver vara med ..)
Men jag hade en trevlig helg med bad i en sjö nära Rättvik och det fanns många människor med cykel att titta på och jag är precis lika nyfiken som vanligt.

Semester 2008.

Den här sommaren hade vi siktet inställt på Skottland.
Nu var det inte helt enkelt att vara hund, men med en envis matte troget vid min sida ordnade sig allt till slut.

Att åka över till ” ön ” innebär lite mer än att åka ut i resten av Europa.

Vi behövde ett aktuellt friskintyg på att jag trots allt är en frisk och tapper vovve, fast jag fyllt 11 år och varit lite krasslig.

Benen har ju trots allt traskat en del som ni säkert förstått och jag börjar bli stel i min leder framförallt när jag har legat och vilat mig. Sen drabbades jag av akut livmoderinflektion för ett par år sedan och nu senast har jag fått tandlossning och tagit bort 7 av mina vackra tänder. Men jag kämpar på, trots det så har jag ett vasst bett om det behövs.

Vi började med att besöka Peter (familjens yngsta son) ett par dagar, som i år arbetar i Norge på en golfbana. Kan ni tänka er att i Oslo finns en kyrkogård där man rastar sina hundar efter uppmaning att ha hunden i ” lina ” och vara beredd med påse.

Vi var tre husbilar som bestämt att följas åt till Skottland, så vi stämde träff vid Öresundsbron och gav oss iväg.

Det vart ett dygns stopp vid Tysklands norra sandstränder för bad och ett besök till Tant Lutz, smaskens, dags för korv igen.

I Belgien fick vi besöka en veterinär som såg på när jag fästingbehandlades, även det var nytt för oss men helt ok ! Vi fick ännu mer papper att hålla rätt på, men tillsammans var vi ett oslagbart team, matte och jag. Matte log och jag viftade på svansen och alla föll för vår charm, vi fick våra papper och fortsatte vår färd enligt planen.

Vi bilade i rask takt ner till Calais, där vi parkerade för natten på en klippa med strålande utsikt över Dovers berömda klippor.

För första gången av alla mina resor fick jag stå i kö för att visa mitt pass och betala biljett för färjan, jag som alltid åkt gratis, men matte säger alltid ” regler är till för att följas ”.

När vi väl kom ombord, gick vi upp på båten för att finna en lämplig hundplats, men ack nej...

På färjan över till ” ön ” får man inte vara uppe på båten.

Matte surna till ! Betala dyr biljett för att vara instängd i sin egen bil ! Men jag behöll lugnet och la mig för att sova en stund på min sköna fårskinnsfäll.

Resan i Skottland var annorlunda mot tidigare resor, de saknar gångvägar, väggrenar men på en del campingplatser fanns ” dogwalk ” ibland kunde den promenadvägen vara 50 meter lång och 2 meter bred ibland gick den genom en underbar lummig grönska. Det regnar ofta, så det var verkligen grönt och lummigt. Under en av dessa promenader träffade jag en stor och ståtlig colliehane från Skottland, han hette Merlin. Vi hälsade och strosade en stund tillsammans men hade för mycket spring i benen i min smak så våra vägar skildes åt.

En del campingar, tog inte emot hundar och vid ett tillfälle upplevde vi något märkligt.

Via telefon hade vi bokat plats för tre bilar på en camping, alla var både trötta och hungriga när vi kom fram, (det regnade, vilket gör min mattes annars så glada humör något nedstämt)

När vi skulle checka in frågade damen i receptionen vad vi hade för ras av hund, Collie svarade husse glatt – vi fick då beskedet att hunden var för stor..... Vi fick fortsätta till en annan camping.

Våra vänner i de andra två bilarna införde då ett uttryck som vi ofta skrattat åt sen dess,

Åk snabbt härifrån och släpp inte ut den uppretade Rotwailern i bilen bredvid, det var min mattem pratade om.

Men annars var det en skön semester, med många sköna promenader genom fårhagar, över böljande gröna kullar, (det är här man promenerar med sina hundarna, tur att man är uppfostrad och inte jagar).

Sommaren 2009.

Även denna vår besökte vi Hornborgarsjön och tranornas dans.

Av en händelse på väg hem hamnade vi på Husbilslandet – där dom säljer husbilar

Jag träffade en ” tjock svart snäll katt ” vi trodde att det var en hona som väntade ungar eller nyligen fött sina ungar, men det visade sig vara en gammal hankatt som älskade mat, (sorry kissen,) men jag letade alltid rätt på dig var gång vi besökte Husbilslandet så vi fick hälsa och nosa lite på varandra.

Vårturen fortsatta längs Göta Kanal, det vart långa sköna promenader, ännu har inte turistsäsongen satt igång så vi kunde strosa i lugn och ro.

I slutet av april var det dags att styra mot Husbilslandet igen – matte och husse har bestämt sig för att byta bil (igen !) På vägen stannade vi till vid en campingplats, på morgonen när jag fick lov att hoppa ut från bilen, hamnade jag tokigt med höger tass, det gjorde så ont att jag skrek till och fick

svårt att stödja på tasserna. Inte nog med att jag fick lunginflammation tidigare i vintras, ska nu tassarna börja strejka.

När vi väl flyttat över alla sakerna till den nya bilen, "Lyan" fann jag mig snart tillrätta.

Min älskade fårskinnsfäll fanns ju där, bara för mig att krypa ner och snart slumrade jag sött och vi började färden hemåt igen.

Den här våren är jag lite krasslig – snuvan efter lunginflammationen vill inte gå över.

Men matte och min underbara veterinär Eleonor är envisa, dom provar sig fram och ger mig olika sorts mediciner för att jag ska bli lite piggare igen.

Även detta år fick matte och husse för sig att åka till Dalarna för att cykla runt Orsa sjöarna. I sista stund ångrar sig matte och väljer att stanna hemma hos mig, som är lite hängig och trött.

Men vi har en härlig dag i solen – där matte pysslar om mig med pälsvård och kärlek.

Ett bra beslut om jag får säga det själv !

Semester 2009.

Efter att rest runt i Sverige några dagar i väntan på att Eleonor (veterinären) ska ringa för att se hur vi ska göra med fortsatt medicinering, bestämdes det att vi kan fortsätta vår resa till Tyskland som var vår plan från början. Jag hostar och harklar mig och ca en gång i veckan " tömmer " jag näsan på snor, men medicinen gör att jag inte har någon feber och matte tycker nog att jag är lika pigg som tidigare så det känns ju skönt att få komma ut på resa igen. Man kan säga att snuvan har blivit kronisk ! Dumt eller hur ?

Men jag är ju ingen barnunge längre, så det är väl något man får räkna med !

Efter en snabb resa genom Tyskland, där vi stannat på lugna fina platser och jag fått följa med på restauranger, (vilket är självklart ute i Europa) det känns mysigt att bli så väl mottagen, både med värme, kärlek och friskt vatten.

Matte och husse hade hört talas om en campingplats nära floden Main, och nu var vi äntligen framme. Vi vart hänvisade en plats, granne med två " snälla " damer från trakten.

Dessa båda snälla damer, vart mycket goda vänner till matte och husse och har tagit med oss på massa spännande utflykter och äventyr sedan den första gången vi träffades.

Jag har sån tur att en av damerna har bil, så när det är riktigt varmt får jag åka med henne, ingen vill att jag ska behöva anstränga mig nu när jag inte är riktigt pigg.

Mellan varven får jag svalka mig med bad i floden Main – jätte skönt.

Efter härliga dagar i Sommerach fortsatte vi resan mot Alsace i Frankrike.

Vädret var strålande och vi tog lugna sköna promenader på kvällarna när det blivit lite svalare.

Jag äter bra och är trots allt pigg, trots min kroniska snuva.

Här finns tama storkar – det är toppen att ligga alldeles stilla och se dessa stora fåglar gå precis framför nosen...

Vi fortsatte vår resa genom Frankrike till Eschbach och familjen Wind. För några år sedan när vi besökte den här vinodlande familjen, hjälpte jag en flicka som var så rädd för hundar att hon grät så fort hon såg en hund. Men ni vet min envisa, tålmodiga matte..

Hon hjälpte flickan och jag hängde på- kvällen avslutades med att flickan satt på golvet och klappade på mig. Härligt att kunna hjälpa till !

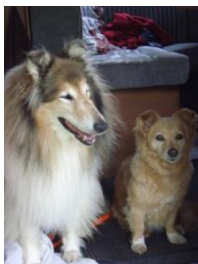
Familjen mindes mig och önskade mig välkommen tillbaka, flickan hade varit för ung för att minnas men hon var inte längre lika rädd för hundar enligt hennes mamma. Skönt eller hur ?

En semester går så fort och nu var det dags att så sakteliga börja styra hemåt igen – vi åkte som vanligt genom Moseldalen – besökte en veterinär som aldrig tidigare varit med om att avmaska en hund som var på resa norrut – han var tacksam att vi kom förbi.

Matte har en favorit affär i Köln men fantastiska trädgårdsartiklar, som hon brukar uttrycka det, så det var bara för husse och mig att vänta i bilen. Men senare på kvällen tog vi en sakta promenad utmed floden. Jag har blivit ” dålig i magen ” så jag känner mig både matt och hängig, eftersom jag inte har någon direkt matlust.

Resan genom Danmark och Sverige gick bra och det kändes skönt att vara hemma igen !

Jag vart snabbt bra i magen igen och i augusti åkte vi till Gislaved för att husse skulle spela golf. Med på den här resan fick min kompis Tiffany (blandrashund från Spaniens gator) följa med. Vi hade en härlig, rolig helg med bad och massor av lek och bus.

Säsongen avslutades med några helgutflykter både familjen och jag är glada att jag har orkat hänga med trots lite krämpor – men det finns ju så mycket kul att upptäcka !

Sommaren 2010.

Under vintern som gått har vi flyttat till ett hus som ligger ca 30 meter från havet, nära Nynäshamn. Vintern har varit tuff med mycket kyla och massor av snö.

Både matte och husse har varit lite krassliga men nu verkar allt ordna upp sig igen.

Utflykterna under våren gick till små smultronställen i vår närhet – nu får även vår katt Sky följa med.

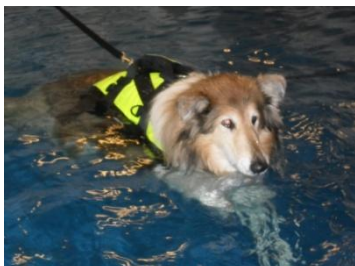
Är vi inte ett vackert par så säg ?

Semester 2010.

Nu är det dags att ge sig av mot nya äventyr igen !

Under vintern har jag varit lite stel och haft lite kramp i mina tassar, kylan var sträng och hård.

Men min kloka matte gör vad hon kan för att hjälpa mig – så jag har fått både värmande väst och fått börja simma i en träningshall, det känns jätte skönt och jag är riktigt pigg i flera dagar efter simningen.

Som tidigare år, sätter vi kursen mot Europa, via södra Sverige och Danmark.

Trapporna på färjan har blivit lite tuffa med åren och det är trångt för oss hundar med alla människor som har bråttom upp, så husse bar mig den här gången. (Tur att man hamnat i en förstående familj) Efter långa dagsetapper var vi snart framme hos våra tyska vänner i Sommerach.

Vi vart glatt mottagna och flera av gästerna mindes den vackra " Lassie hunden från Sverige "

Matte hade skaffat en flytväst till mig, så med den som stöd badade jag ofta i det 27 gradiga vattnet. Härligt och svalkande för en gammal hund som mig.

I år hade vi bestämt att vi skulle stanna vid denna härliga plats i flera dagar och bara " lata " oss och njuta av sol och bad. Det kändes som ett bra beslut nu när man börjar komma till åren och inte riktigt har samma ork i tassar och kropp. Jag njöt verkligen i fulla drag ! Min envisa snuva håller förstås i sig och jag försätter med min medicin - men man vänjer sig vid allt.

Matte och jag har enats om att njuta och ta vara på allt som livet har att ge – så länge det bara går. Resan hemåt gick som vanligt genom den vackra Moseldalen, vi besökte välkända restauranger och jag fick både kärlek och god mat.

När vi väl kommit till Sverige bestämde sig familjen för att besöka ett par vänner i närheten av Uddevalla. Där fanns en gammal bekant " Hampus "som också var på besök.
När vi var yngre tyckte jag att han var jobbig, men även han hade åldrats och blivit lugnare.
Skönt, jag tycker det börjar bli slitsamt att sätta unga hanar på plats...

Hösten avslutades med några utflykter till bär och svampskogen, men jag har inte så mycket ork som tidigare. Förr jagade jag familjen och försökte " valla ihop flocken " men nu strosar jag mest runt och njuter av att vara ute i naturen. Jag litar på att familjen hittar hem för egen maskin, jag har ju trots allt tränat dom i 13 års tid.... Och dom har alltid återvänt !

Sista turen för säsongen vart till en av våra favoritplatser – Öland.

Det är i början av november och vi är nästan helt ensamma med vågorna, stenstränderna, mörkret och stjärnorna. Helt underbart ! Sky och jag tog sköna promenader tillsammans med matte, husse stod ute i havet och fiskade.

Sommaren 2011

Det dröjde ända till den 24 april innan vi hämtade hem husbilen från vintergaraget.

Även denna vinter har varit kall och snörik.

Jag kämpar på men vintern har varit tuff mot en gammal dam som mig.

Våren bestod av utflykter i närområdet, familjen har bestämt att stanna i Sverige i år.

Jag anses för gammal för att resa så långt och våra vänner från Tyskland har länge tänkt att besöka Sverige så det passar ju bra i år.

Ni må tro att vi väcker uppmärksamhet, katten Sky och jag på våra promenader.

Våren och försommaren var verkligen grön och efterlängtd

Cissis händelserika resa tog slut den 1 juni 2011.

Hon fick ett vackert och värdigt slut – hemma i sin älskade trädgård – bland gullvivor och vitsippor.

Cissi har knutit många kontakter genom sina resor och hennes minne kommer att bevaras , eftersom hon varit ett kärt fotoobjekt runt om i Europa.

Älskad och oändligt saknad

Tack för att jag fick vara med på denna händelserika resa !

Matte Kristina